

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

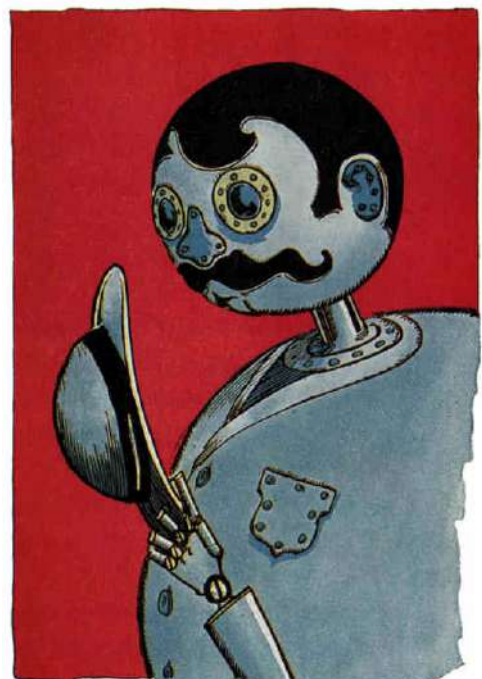
Ririro

TikTok en de Kabouterkoning

De Kabouterkoning was onaangenaam boos. Hij had achteloos op zijn tong gebeten bij het ontbijt en het deed nog steeds pijn; dus brulde en raasde en stampte hij rond in zijn ondergrondse paleis op een manier die hem erg onaangenaam maakte.

Toevallig bezocht Tiktok, de Klokman, op deze ongelukkige dag de Kabouterkoning, voor een gunst. Tiktok woonde in het Land van Oz, en hoewel hij een actief en belangrijk persoon was, was hij volledig van metaal gemaakt. Machines in hem, zoiets als het binnenwerk van een klok, brachten hem in beweging; andere machines brachten hem aan het praten; weer andere machines zetten hem aan het denken.

Hoewel slim gebouwd, was de Klokman verre van perfect. Drie afzonderlijke sleutels wonden zijn bewegingsapparaat, zijn spraakwerk en zijn gedachten op. Een of meer van deze onderdelen zouden waarschijnlijk op een kritiek moment kapot gaan, waardoor de arme Tiktok hulpeloos zou zijn. Ook waren sommigen van zijn onderdelen versleten door het vele gebruik,

en recent moesten zijn denkmachines gerepareerd worden. De bekwame kleine Tovenaar van Oz had met Tiktoks gedachten geknutseld zonder ze goed te kunnen reguleren, dus had hij de Klokman geadviseerd om naar de Kabouterkoning te gaan en een nieuwe set veren te regelen, waardoor zijn gedachten elastischer en responsiever zouden worden.

"Pas op met wat je tegen de Kabouterkoning zegt," waarschuwde de Tovenaar. "Hij heeft een slecht humeur en het minste of geringste maakt hem boos."

Tiktok beloofde het, en de Tovenaar wond zijn machine op en zette hem in de richting van de heerschappij van de Kabouterkoning, net over de woestijn van het Land van Oz. Hij was weer stil gevallen net toen hij de ingang van het ondergrondse paleis bereikte, en daar vond Kaliko, de hoofdsteward van de Kabouterkoning, hem en wond hem weer op.

"Ik wil de koning zien," zei Tiktok met zijn schokkerige stem.

"Nou," merkte Kaliko op, "het is veilig voor een ijzeren persoon als u om Zijne Majesteit vanmorgen te ontmoeten; maar u moet uzelf aankondigen, want mocht ik mijn gezicht laten zien in de met juwelen bezaaide grot waar de koning nu aan het razen is, zou ik er al snel uitzien als aardappelpuree en voor niemand meer van nut zijn."

"Ik ben niet bang", zei Tiktok.

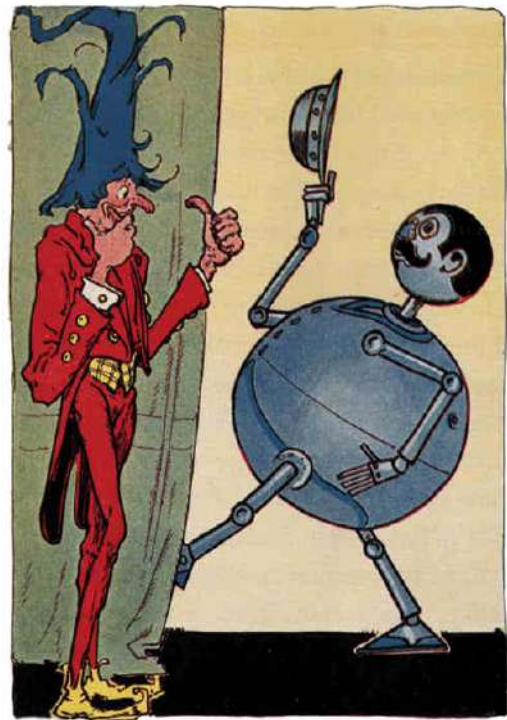
"Loop dan naar binnen en doe alsof je thuis bent," antwoordde Kaliko en gooide de deur van de Koningsgrot open.

Tiktok liep prompt naar binnen en keek de verbaasde Kabouterkoning aan, tegen wie hij zei: "Goedemorgen. Ik wil twee nieuwe stalen veren voor mijn denkwerk en een nieuw tandwiel voor mijn spraakgedeelte. Kunt u dat regelen, uwe majesteit?"

De Kabouterkoning gromde dreigend en zijn ogen werden rood van woede.

"Hoe durf je mijn grot te betreden?" schreeuwde hij.

"Ik durf alles", zei Tiktok. "Ik ben zeker niet bang voor een dikke kabouter."

Dit was waar, maar een onverstandige uitspraak. Als de gedachten van Tiktok in orde waren geweest, zou hij iets anders hebben gezegd. De boze Kabouterkoning pakte snel zijn zware strijdknops en slingerde hem recht naar Tiktok. Toen het de borst van de metalen man raakte, brak de kracht van de slag de bouten die de platen van zijn lichaam bij elkaar hielden en ze kletterden in tientallen stukken op de vloer. Honderden en honderden wielen, pennen, tandwielen en veren vulden de lucht als een wolk en ratelden toen als hagel op de vloer.

Waar Tiktok had gestaan, was nu slechts een schroothoop en de Kabouterkoning was zo verbaasd over het vreselijke effect van zijn slag dat hij verbaasd staarde.

De woede van Zijne Majesteit bekoelde snel. Hij herinnerde zich dat de Klokman erg geliefd was bij de machtige prinses, Ozma van Oz, die Tiktoks ondergang zeker kwalijk zou nemen.

"Jammer! jammer!" mompelde hij spijtig. "Het spijt me echt dat ik rotzooi van die kerel heb gemaakt. Ik wist niet dat hij zou breken."

"Ja je zal maar beter spijt hebben," merkte Kaliko op, die het nu waagde de kamer binnen te gaan. "Als Ozma hiervan hoort, krijg je oorlog en de kans is groot dat je je troon en je koninkrijk verliest."

De Kabouterkoning werd bleek, want hij hield ervan om over de Kabouters te regeren en wist geen andere manier om de kost te verdienen in het geval Ozma tegen hem zou vechten en hem zou overwinnen.

"Denk je dat Ozma boos zal zijn?" vroeg hij bezorgd.

"Ik weet het zeker," zei Kaliko. "En daar heeft ze recht op. Je hebt een schroothoop gemaakt van haar dierbaarste persoon."

De koning kreunde.

"Veeg hem op en gooi het afval in de zwarte put," beval hij; en toen sloot hij zich op in zijn privéhol en wilde dagenlang niemand zien, omdat hij zich zo schaamde voor zijn onredelijke woede en zo bang was voor de gevolgen van zijn onbezonnen daad.

Kaliko veegde de stukken op, maar hij gooide ze niet in de zwarte put. Omdat hij een slimme en bekwame monteur was, besloot hij de stukken weer in elkaar te passen.

Geen mens stond ooit voor een grotere puzzel; maar het was interessant werk en Kaliko slaagde. Als hij een veer

of een wiel vond dat versleten of onvolmaakt was, maakte hij een nieuwe.

Binnen twee weken voltooide de hoofdsteward zijn taak door gestaag dag en nacht te werken en plaatste hij de drie uurwerken en de laatste klinknagel in Tiktoks lichaam. Vervolgens wond hij de bewegingsmachine op en de Klokman liep even natuurlijk als altijd op en neer door de kamer. Toen sloot Kaliko de gedachtewerken en de spraakregelaar af en zei tegen Tiktok:

"Hoe voel je je nu?"

"Goed," zei de Klokman. "Je hebt heel goed werk geleverd, Kaliko, en mij voor de ondergang behoed. Veel dank."

"Geen probleem," antwoordde de hoofdsteward. "Ik vond het werk best leuk."

Op dat moment klonk de gong van de Kabouterkoning en Kaliko rende weg door de met juwelen bezaaide grot naar het hol waar de koning zich had verstopt, de deuren op een kier latend.

"Kaliko," zei de koning zachtmoedig, "ik heb hier lang genoeg opgesloten gezeten om bitter berouw te hebben over de vernietiging van Tiktok. Natuurlijk zal Ozma wraak nemen en een leger sturen om tegen ons te vechten, maar we moeten de consequenties aanvaarden.

Eén ding stelt me gerust: Tiktok was niet echt een levend persoon; hij was alleen een machineman, en dus was het niet echt slecht om zijn uurwerk te stoppen. Ik kon 's nachts niet slapen, eerst van zorgen; maar het kan net zo min kwaad om een machineman kapot te slaan als om een wassen pop kapot te maken. Vind je ook niet?"

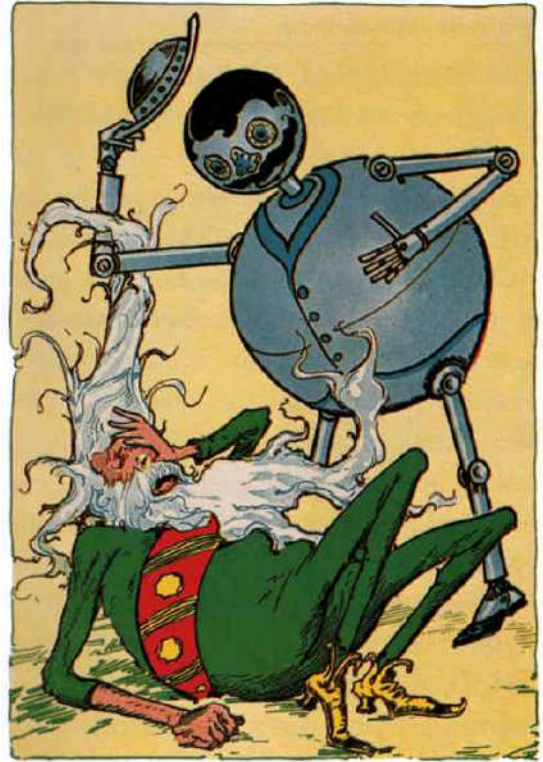

"Ik ben te nederig om na te denken in aanwezigheid van Uwe Majesteit," zei Kaliko. "Zorg dan dat ik iets te eten krijg," beval de koning, "want ik ben bijna uitgehongerd. Twee geroosterde geiten, een ton met cake en negen gehakttaarten zijn genoeg voor me tot etenstijd."

Kaliko boog en haastte zich weg naar de koninklijke keuken, Tiktok vergetend, die ronddwaalde in de buitenste grot. Plots keek de Kabouterkoning op en zag de Klokman voor hem staan, en bij de aanblik werden de ogen van de koning groot en rond en hij beefde in al zijn ledematen.

"Weg, eng spook!" huilde hij. "Je bent hier niet, weet je; je bent slechts een hoopje van tandwielen en veren, liggend op de bodem van de zwarte put. Verdwij, visioen van de gesloopte Tiktok, en laat me met rust – want ik heb bitter berouw getoond!"

"Neem me dan niet kwalijk," zei Tiktok met een norske stem, want Kaliko was vergeten de spraakwerken te oliën. Maar het geluid van een stem die voortkwam uit wat hij dacht dat slechts een visioen was, was te veel voor de zenuwen van de Kabouterkoning. Hij slaakte een kreet van angst en rende de kamer uit. Tiktok volgde, dus de koning rende snel door de gangen en botste tegen Kaliko, die terugkwam met een dienblad vol eten. Het geluid van de brekende schotels, toen ze de vloer raakten, droeg bij aan de angst van de koning en hij schreeuwde opnieuw en stormde een grote grot binnen waar duizend Kabouters aan het werk waren om metaal te hameren. "Kijk uit! Hier komt het spook van de Klokman!" schreeuwde de doodsbang

koning, en elke Kabouter liet zijn gereedschap vallen en stormde de grot uit, waarbij ze hun koning in hun waanzinnige vlucht omver stootten en roekeloos op zijn uitgestrekte, dikke lichaam traptten. Dus toen Tiktok de grot binnenkwam, was er alleen de Kabouterkoning over, en hij rolde over de rotsachtige vloer en huilde om genade, met zijn ogen dichtgeknepen zodat hij niet kon zien wat hij zeker wist dat een vreselijk spook was dat recht op hem af kwam.

"Het valt me op," zei Tiktok kalm, "dat uwe majesteit zich gedraagt als een baby. Ik ben geen spook. Een spook is nep, terwijl ik echt ben."

De koning rolde zich om, ging rechtop zitten en deed zijn ogen open.

"Heb ik je niet in stukken geslagen?" vroeg hij op bevende toon.

"Jawel," zei Tiktok.

"Dan ben je niets anders dan een schroothoop, en deze vorm waarin je nu verschijnt kan niet echt zijn."

"Maar ik ben wel echt", verklaarde Tiktok. "Kaliko raapte mijn stukken op en zette me weer in elkaar. Ik ben zo goed als nieuw, en misschien wel beter."

"Dat is waar, Uwe Majesteit," voegde Kaliko toe, die nu verscheen, "en ik hoop dat u mij wilt vergeven dat ik Tiktok hersteld heb. Hij was compleet kapot nadat u hem geslagen had en het was echt heel moeilijk om zijn stukken bij elkaar te zoeken en in elkaar te zetten. Maar het is me gelukt," voegde hij er trots aan toe.

"Het is je vergeven," kondigde de Kabouterkoning aan, terwijl hij overeind kwam en diep ademhaalde. "Ik zal je loon per jaar verhogen, en Tiktok zal beladen met

juwelen voor prinses Ozma terugkeren naar het land van Oz."

"Alles is in orde", zei Tiktok.

"Maar wat ik wil weten is, waarom sloeg je me met je strijdknops?"

"Omdat ik boos was," gaf de koning toe. "Als ik boos ben, doe ik altijd iets waar ik achteraf spijt van heb. Daarom heb ik me vast voorgenomen nooit meer boos te worden; tenzij... tenzij..."

"Tenzij wat, majesteit?" vroeg Kaliko.

"Tenzij me iets irriteert," zei de Kabouterkoning. En toen ging hij naar zijn schatkamer om de juwelen voor prinses Ozma van Oz te halen.

